

zitter van het Rotterdamsch Leeskabinet, voorzitter van het Rotterdamse Benelux Comité, wat leidde tot zijn benoeming in 1964 tot officier in de Kroonorde van België. Hij was bestuurder van het Sophia Kinderziekenhuis en van het Oogziekenhuis, de Clubhuizen De Arend & de Zeemeeuw, de Verpleeginrichting Vaes Van der Veen, het Sociaal Overleg Rijnmond enz. Lang was hij ook bestuurslid van de Stichting Leids Universiteitsfonds te Leiden en, niet te vergeten, het Historisch Museum in het Schielandshuis te Rotterdam.

Temidden van dit alles bracht in 1957 een bezoek van Havenbelangen onder leiding van de befaamde mr. K.P. van de Mandele hem in de West-Duitse stad Dietz. In de nabijheid werd het juist van Franse bezetting vrijgekomen, door prinses Albertine Agnes van Oranje, gravin van Nassau (dochter van prins Frederik Hendrik), vanaf 1671 gebouwde slot Oranienstein bezocht (zie mr. F.W. van den Berg in de *NRC* van 31 januari en 7 februari 1959). Men besloot de Stichting Je Maintiendrai Nassau op te richten tot instandhouding van monumenten herinnerend aan het geslacht Nassau. In enkele kamers werd een museum gevestigd. Toen koningin Juliana in 1971 een staatsbezoek aan de Bondsrepubliek Duitsland bracht, werd op initiatief van Van den Berg en de ambassadeur in Bonn, De Beus, het zogenaamde contradiner aan de West-Duitse regering op Oranienstein gehouden. De koningin verleende Frank van den Berg het Erekrus in de Huisorde van Oranje, de stad Dietz eerde hem met een penning en later met het ereburgerschap.

Van den Berg werd na Van der Mandele voorzitter van laatstgenoemde stichting, was bestuurslid van het Prinsenhof te Delft, later ook 25 jaren van het Oranje-Nassau Museum (thans de Geschiedkundige Vereniging Oranje-Nassau), waarvan hij in 1993 erelid werd, en werkte 14 jaren hard in de restauratiecommissie van huis en tuin van het zo fraaie Paleis Het Loo, thans rijksmuseum. Zijn bibliotheek omvatte intussen zo'n duizend boeken en andere publicaties over de prinsen van Oranje, de graven van Nassau en al hetgeen hen betreft.

De juridische, bankiers- en economische kennis en de levenservaring van Frank van den Berg leverden hem, in zekere zin als kroon op zijn Rotterdamse werken en streven, in 1978 op de benoeming tot rechter-plaatsvervanger in de Rotterdamse Rechtbank met de bijzondere taak van rechter-commissaris in tal van grote en kleine faillissementen. Hij genoot van dit verantwoorde-